

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Toma Nadejda

judecători

Bejenaru Iurie

Mardari Dumitru

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului Zubcu Ivan și de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Zubcu Ivan XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 27.06.2013 – 23.12.2013;*
Rejudecare: 27.04.2015 - 18.11.2015;
2. *Instanța de apel: 1) 23.01.2014 – 01.04.2014;*
Rejudecare: 2) 18.11.2014 – 02.04.2015, dispusă rejudecarea;
3) 10.12.2015 - 25.11.2016;
Rejudecare: 4) 11.07.2017 – 23.11.2017;
3. *Instanța de recurs: 1) 03.07.2014 - 14.10.2014, dispusă rejudecarea;*
2) 01.02.2017 - 13.06.2017, dispusă rejudecarea;
3) 15.02.2018 – 18.04.2018.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 23 decembrie 2013, pronunțată în baza prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, Zubcu Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Zubcu Ivan, la 22 noiembrie 2012, pe la orele 8.00, aflându-se la domiciliul său în XXXXX, opunând rezistență pentru a fi adus forțat la Procuratura Nisporeni de către inspectorul poliției criminale a CPR Nisporeni Bocan Ion și ofițerul operativ de sector a CPR Nisporeni Andronache Igor, intenționat, cu scopul de a-l omorî pe Bocan Ion i-a aplicat acestuia o lovitură cu toporul pe o traiectorie verticală de sus în jos în direcția capului, însă, deoarece Bocan Ion a blocat lovitura cu mâna, Zubcu Ivan nu și-a putut duce intenția până la capăt, cauzându-i părții vătămate în urma loviturii cu toporul leziuni

corporale sub formă de plagă în 1/3 proximală (de sus) a antebrațului drept, cu lezarea țesuturilor moi și nervului radial, care se califică ca vătămări corporale medii, care provoacă dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 de zile.

Astfel, prin acțiunile sale Zubcu Ivan a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal - *tentativă de omor a unei persoane, în legătură cu îndeplinirea de către victimă a obligațiilor de serviciu, acțiune care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul.*

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- **inculpatul Zubcu Ivan**, care a solicitat rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să-i fie reîncadrate acțiunile sale în baza art. 152 Cod penal, cu aplicarea unei pedepse non privative de libertate;

- **avocatul Tufan Aliona în numele inculpatului Zubcu Ivan**, a solicitat dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond;

- **avocatul Dudulica Liubomir în interesele inculpatului Zubcu Ivan**, prin suplimentul la cererea de apel a solicitat dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2014 au fost respinse ca nefondate apelurile inculpatului Zubcu Ivan și avocatului Tufan Aliona în numele inculpatului, și menținută sentința fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, încadrând just acțiunile inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal și corect stabilindu-i acestuia pedeapsa prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- **inculpatul**, care a solicitat casarea hotărârilor, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu recalificarea acțiunilor sale din art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal în art. 287 alin.(1) sau art.346 alin. (1) Cod penal.

- **avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului**, invocând temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 octombrie 2014, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2014 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015, au fost admise apelurile avocaților Tufan Aliona, Dudulica Liubomir și al inculpatului Zubcu Ivan, casată sentința Judecătoriei Nisporeni din 23 decembrie 2013 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

9. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 18 noiembrie 2015, Zubco Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani.

10. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt*, că inculpatul Zubco Ivan, la 22 noiembrie 2012, pe la orele 8.30, aflându-se la domiciliul său în XXXXX, opunând rezistență pentru a fi adus forțat la Procuratura Nisporeni de către inspectorul poliției criminale a CPR Nisporeni Bocan Ion și ofițerul operativ de sector a CPR Nisporeni Andronache Igor, având scopul vătămării intenționate a integrității corporale, i-a aplicat lui Bocan Ion o lovitură cu un topor, pe o traiectorie verticală de sus în jos în direcția corpului, la care Bocan Ion a blocat lovitura cu mâna, în urma căreia părții vătămate i-a fost cauzată o plagă în 1/3 proximală (de sus) a antebrăzului drept, cu lezarea țesuturilor moi și a nervului radial, leziuni corporale care se califică potrivit raportului de expertiză medico-legală suplimentară Nr. 09 D din 20 februarie 2013, ca vătămări corporale medii, care provoacă dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 zile.

Acțiunile inculpatului au fost reîncadrate din art.27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal cu indicii calificativi: *Vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă, acțiune săvârșită asupra unei persoane în legătură cu îndeplinirea de către ea a obligațiilor de serviciu sau obștești.*

11. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, legalitatea și temeinicia acesteia a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Zubco Ivan să fie condamnat pe art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, invocând următoarele motive:

- nu a fost efectuată o apreciere corespunzătoare declarațiilor părții vătămate Bocan Ion, care a declarat că Zubcu Ion avea un comportament agresiv, circumstanță care este dedusă și din faptul că discuțiile au avut loc peste gardul făptuitorului;

- instanța nu a reflectat în calificarea faptei, circumstanțele stabilite, și anume amenințările adresate de către Zubcu Ivan polițiștilor, că în cazul în care vor intra în ogradă „*va da cu bărdița în cap*”, circumstanțe confirmate și prin declarațiile martorului Andronachi Igor, cărora nu s-a dat apreciere cuvenită;

- caracterul veridic al amenințărilor adresate părții vătămate este demonstrat și prin faptul că Bocan Ion a ales să pătrundă în gospodăria lui Zubcu Ivan printr-o parte laterală a ogrăzii, în prealabil discutând cu Andronachi Igor că acesta sa-i distragă atenția făptuitorului, astfel încercând a evita eventualele acțiuni agresive ale făptuitorului;

- Zubcu Ivan a aplicat lovitura cu tăișul toporului, fapt ce demonstrează clar intenția directă a acestuia, ori în cazul în care el dorea producerea unor leziuni corporale, putea aplica lovitura și cu alte părți ale obiectului folosit;

- instanța de judecată nu a oferit o apreciere corespunzătoare faptului că, după aplicarea loviturii Zubcu Ivan a scăpat din mână toporul și a intenționat a-l lua din nou în mână, însă a fost împiedicat de către Bocan Ion care la imobilizat, fapt care nu i-a permis să aplice alte lovituri.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2016, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii atacate.

13. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra reîncadrării acțiunilor inculpatului Zubcu Ivan din art.27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal cu indicii calificativi: *Vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă, acțiune săvârșită asupra unei persoane în legătură cu îndeplinirea de către ea a obligațiilor de serviciu sau obștești*, deoarece din materialele cauzei rezultă că inculpatul nu a avut intenție directă de a-l omorî pe Bocan Ion.

În acest sens instanța de apel a menționat că, din declarațiile inculpatului, care a relatat: „*că v-a da cu bărdița în cap celui care v-a intra în ograda sa*” și aplicarea de către acesta a toporului și anume a părții tăioase, confirmă intenția lui de a lovi pe cel care-l va lua cu forța la organele de poliție, or, inculpatul a acționat întru apărarea domiciliului său de polițiștii care insistau să intre forțat în ograda sa.

Deci, instanța de apel a constatat că intenția directă de a provoca moartea părții vătămate Bocan Ion, nu a fost prezentă în acțiunile lui Zubcu Ivan.

Astfel, instanța de apel a reținut că în situația creată, este dovedită doar o intenție indirectă a lui Zubcu Ivan, iar în prezența unei asemenea intenției indirecte, făptuitorul urmează să răspundă pentru dauna cauzată de facto, adică pentru vătămarea integrității corporale. Tentativa de omor este posibilă doar cu intenție directă.

Totodată, din materialele cauzei, nu rezultă că Zubcu Ivan ar fi avut un motiv anume pentru care ar fi urmărit scopul de omucidere. Însă motivul și scopul omorului, chiar și atunci când nu sunt semne obligatorii ale laturii subiective, necesită a fi stabilite în fiecare caz aparte în cadrul calificării, deoarece acest fapt are importanță la individualizarea răspunderii și pedepsei penale.

Reieșind din circumstanțele stabilite la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a statuat că sentința este legală și întemeiată, iar apelul este nefondat și pasibil de a fi respins, iar reeducarea și corectarea lui Zubcu Ivan este posibilă fără izolarea acestuia de societate prin aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată a acesteia.

14. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare, invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel nu a îndeplinit cu strictețe prevederile legii, precum și explicațiile Plenului Curții Supreme de Justiție date la pct. 14) al Hotărârii nr.22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordin de apel”, din sensul cărora rezultă că nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel.

Acuzatorul de stat a susținut argumentele indicate în cererea de apel, reiterând, că vinovăția inculpatului în baza art. 27, 145 alin.(2) lit. d) Cod penal a fost demonstrată pe

deplin prin cumulul de probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate de instanțe, care au fost considerate ca fiind admisibile, iar ulterior apreciate în mod general și vădit tendențios, cu reîncadrarea acțiunilor în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Recurentul a menționat că, atât instanța de apel, cât și instanța de fond, în motivarea soluției de recalificare, au indicat că nu s-a constatat în acțiunile lui Zubcu Ivan intenția de lipsire de viață a victimei, ci intenția de vătămare corporală, neglijând astfel probele cercetate în instanța de judecată.

15. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 iunie 2017 a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

16. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra probelor administrate și cercetate, ci doar a enumerat probele fără a înțelege conținutul acestora, fără a se pronunța pe motivele apelului declarat de procuror, referitor la netemeinicia concluziei instanței de fond privind necesitatea reîncadrării acțiunilor inculpatului din prevederile art. 27, 145 alin. (2) lit. d) în cele ale art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, fără a descrie, analiza și motiva convingător, concluzia sa în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a ținut să menționeze că, judecând apelul instanța de apel nu se poate limita doar la redarea de la persoana a treia a circumstanțelor și împrejurărilor cauzei constatate de prima instanță, ci urmează să examineze și să supună verificării toate probele și argumentele aduse de apelanți, respectând prevederile legale.

La fel a remarcat și faptul, că instanța nu a analizat nici comportamentul inculpatului până la săvârșirea faptei, or, din declarațiile părții vătămate rezultă clar că „Zubcu Ivan le-a zis că dacă îl vor lua silit le va da cu bărdița în cap” și aplicarea de către inculpat a toporului și anume a părții tăioase în direcția capului a polițistului Bocan Ion.

Sub acest aspect, instanța de recurs a considerat, că în speță instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a cercetat în deplină măsură cumulul de probe, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanțele de fond și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature, privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la prevederile art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal la cele ale art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Astfel, instanța de recurs a subliniat, că instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor lui Zubcu Ivan în coroborare cu probele administrate, pe care urma să le aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală).

17. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017 a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința atacată integral și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru primă instanță, prin care:

Zubcu Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Au fost admise pretențiile civile înaintate de către Bocan Ion, dispunându-se încasarea din contul lui Zubcu Ivan a sumei de 6000 lei.

18. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel la rejudecarea cauzei a ținut cont de prevederile art.414-419, art.436 alin. (2),(3) Cod de procedură penală și analizând totalitatea de probe acumulate la cauza penală supusă judecării și apreciindu-le, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat următoarele:

Inculpatul Zubcu Ivan, la data de 22 noiembrie 2012, aproximativ la ora 08:30, aflându-se la domiciliul său din XXXXX, opunând rezistență aducerii sale forțate la procuratura raionului Nisporeni de către inspectorul poliției criminale a Comisariatului de Poliție Nisporeni, Bocan Ion și ofițerul operativ de sector a Comisariatului de Poliție Nisporeni, Andronachi Igor, intenționat, cu scopul de a-l omorî pe Bocan Ion, i-a aplicat acestuia o lovitură cu un topor, pe o traiectorie verticală de sus în jos în direcția capului, însă din motiv că Bocan Ion a blocat lovitură cu mâna, Zubcu Ivan nu și-a putut duce intenția până la capăt, cauzându-i părții vătămate prin lovitură cu toporul, plagă în 1/3 proximală (de sus) a antebrațului drept, cu lezarea țesuturilor moi și a nervului radial, leziuni corporale care se califică, potrivit raportului de expertiză medico-legală suplimentară Nr. 09 D din 20 februarie 2013, ca vătămări corporale medii, care provoacă dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 zile.

Astfel, prin acțiunile sale Zubcu Ivan a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal - *tentativă de omor a unei persoane, în legătură cu îndeplinirea de către victimă a obligațiilor de serviciu, acțiune care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul.*

Deși inculpatul nu a recunoscut vina sa în comiterea infracțiunii imputate, instanța de apel a indicat, că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond, verificate și analizate de către instanța de apel, sub toate aspectele, complet și obiectiv, precum: declarațiile inculpatului Zubcu Ivan, părții vătămate Bocan Ion (date în instanța de apel); declarațiile martorilor Andronachi Ig., Iușceac M., Costachi L., Mămăligă V., Paladi N.; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22 noiembrie 2012, efectuat la domiciliul lui Zubcu Ivan XXXXX, în cadrul căreia a fost ridicat un topor metalic cu mâner din lemn și un baston din lemn cu lungimea de 1,59 metri (f.d. 7-8, Vol. I); procesul verbal de examinare a obiectelor corpuri delictive: scurtă sportivă de culoare neagră și vestă sportivă de culoare albastră, predate benevol de către Bocan Ion Petru (f.d. 42-43, Vol. I); raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 09 D din 20 februarie 2013, în concluzia căruia s-a stabilit că la Bocan Ion Petru, conform fișei medicale de ambulatoriu, s-a depistat plagă în 1/3 de sus a antebrațului drept cu lezarea țesuturilor moi și nervului radial ce se confirmă cu date clinice și paraclinice, care au putut surveni în urma loviturii cu un obiect tăietor care

putea fi lama unui topor, posibil la timpul și împrejurările indicate și se califică ca vătămări corporale medii, care provoacă dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 de zile (f.d. 49, Vol. I); raport de expertiză medico-legală nr. 158 D din 23.11.2012, conform căruia la cet. Zubcu Ion conform fișei medicale de staționar nr. 7499 a spitalului raional Nisporeni vătămări corporale nu se determină (f.d. 169, Vol. I); ordonanța din 28.06.2013 începută pe faptul pretensei maltratări a cet. Zubcu Ivan de către colaboratorii de poliție prin care a fost clasat procesul penal în baza art. 275 pct. 1), 3), 8) Cod de procedură penală (f.d. 178-193, Vol. I); încheiere privind efectuarea anchetei de serviciu cu privire la folosirea armei de foc de către locotenentul de poliție Andronache Igor, șef de post al postului de poliție Bursuc a CPR Nisporeni, potrivit căreia acțiunile locotenentului de poliție Andronache Igor au fost apreciate ca fiind corecte (f.d. 205-206, Vol. I).

Instanța de apel a constatat cu certitudine că, acțiunile inculpatului Zubcu Ivan au fost corect încadrate juridic de către acuzatorul de stat în baza art. art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar instanța de fond dând o apreciere eronată situației de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești, greșit a recalificat faptele inculpatului în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În acest sens instanța de apel a ținut să enunțe că, prima instanță nu a reflectat în calificarea faptei, circumstanțele stabilite și anume amenințările adresate de către Zubcu Ivan polițiștilor că în cazul în care vor intra în ogradă „va da cu bărdița în cap”, circumstanțe confirmate prin declarațiile martorului Andronache Igor.

Mai mult, contrar concluziilor primei instanțe, care a menționat că lipsește intenția inculpatului de comitere a omorului, instanța de apel a reținut faptul că Zubcu Ivan a aplicat lovitura cu tăișul toporului, ce demonstrează clar intenția directă a acestuia, ori în cazul în care el dorea producerea unor leziuni corporale, putea aplica lovitura cu alte părți ale obiectului folosit.

La fel, prima instanță nu a oferit o apreciere corespunzătoare faptului că, după aplicarea loviturii Zubcu Ivan a scăpat din mână toporul și a intenționat a-l lua din nou în mână, însă a fost împiedicat de către Bocan Ion care l-a imobilizat, fapt care nu i-a permis să aplice lovituri. Acest fapt fiind confirmat prin declarațiile părții vătămate Bocan Ion, care au fost susținute pe deplin în cadrul ședinței instanței de apel potrivit cărora „... în timp ce a lovit, Zubcu Ivan a scăpat bărdița din mână, el urmând să pună încă o dată mâina pe bărdița la care în timpul cela deja se ridicase și a pus piciorul pe bărdița, aplicându-i o lovitură lui Zubcu într-o parte a corpului, sau la picioare, nu mai ține minte...”.

Au fost reținut de către instanța de apel ca probe decisive declarațiile părții vătămate Bocan Ion din instanța de apel și ale martorului Andronache Igor, care permanent au declarat că lovitura cu tăișul toporului a fost îndreptată în direcția capului lui Bocan Ion și nu în direcția corpului cum este constata direct în sentință.

Totodată, fiind menționate și declarațiile inculpatului date la urmărirea penală, în calitate de bănuit, declarând că i-a atenționat pe polițiști că „dau cu bărdița în cap” (f.d. 24, verso, Vol. I).

Instanța de apel a reținut că, nu există temei de apreciere critică a declarațiilor părții vătămate Bocan Ion, care sunt consecutive, coroborează între ele, la fel cu ale

martorilor și însăși ale inculpatului date la faza urmăririi penale, fiind apreciate în modul corespunzător potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Zubcu Ivan precum că nu se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate și au fost considerate neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța de fond și instanța de apel, care combat în întregime versiunea inculpatului, precum că n-a avut intenția să-l omoare pe parte vătămată, deoarece s-a constatat că inculpatul a lovit anume cu tăișul toporului în direcția capului părții vătămate, dovedește neîndoielnic, prezența intenției de a-l omorî pe parte vătămată și nu de a-i vătăma integritatea corporală sau sănătatea.

Intenția directă a inculpatului de a curma viața părții vătămate Bocan Ion se mai confirmă prin amenințările cu moartea în adresa ultimului, astfel încât înainte de a aplica lovituri cu tăișul toporului îndreptate în direcția capului părții vătămate, acesta l-a amenințat că în cazul în care vor intra în ogradă „va da cu bărdița în cap”, circumstanțe confirmate prin declarațiile martorului Andronache Igor, dar și a părții vătămate.

În acest sens instanța de apel a menționat și specificul obiectului folosit de către inculpat în vederea realizării intenției de al omorî pe partea vătămată, or, obiectul este o bărdiță, care este un instrument care poate produce rezultatul mortal prin utilizarea acesteia, totodată, a profitat de faptul că partea vătămată nu s-a așteptat la acțiunile sale, atacându-l pe neașteptate.

Instanța de apel a conchis, că inculpatul Zubcu Ivan nu a putut să-și continue fapta, deoarece Bocan Ion a blocat lovitura cu mâna, Zubcu Ivan nu și-a putut duce intenția până la capăt, or, acesta a avut posibilitatea reală să săvârșească acțiuni concrete în direcția dorită, având toate condițiile favorabile.

18.1. La fel, instanța de apel a subliniat că declarațiile inculpatului date în cadrul ședinței instanței de apel în partea ce ține de acțiunile de maltratare din partea colaboratorilor de poliție au fost apreciate critic, deoarece pe faptul pretinse maltratări a cet. Zubcu Ivan de către colaboratorii de poliție a fost începută urmărirea penală la 28.12.2012 în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, iar în baza ordonanței din 28 iunie 2013 a fost dispusă clasarea procesului penal în baza art. 275 pct. 1), 3), 8) Cod de procedură penală (f.d. 178-193, Vol. I).

18.2. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art. 16 Cod penal se atribuie categoriei infracțiunilor excepțional de grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a mai fost condamnat, la locul de trai se caracterizează pozitiv, de circumstanțe atenuante sau agravante care nu au fost stabilite, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, care nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, nu se află pe calea corijării și dorinței de a se reintegra în societate.

Astfel că, în opinia instanței de apel realizarea scopului pedepsei penale, restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin stabilirea pedepsei privativă de libertate în limitele prevăzute de norma legală.

18.3. În ceea ce privește solicitarea părții vătămate Bocan Ion expusă în cadrul ședinței instanței de apel cu privire la restituirea prejudiciului material în sumă de

6000 lei, instanța de apel a reținut că, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 11) Cod procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea referitoare la paguba materială cauzată atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă și în acest sens a relevat că, prin ordonanța din 22.12.2012, Bocan Ion a fost recunoscut în calitate de parte vătămată (f.d. 51-52, Vol. I), fiind victimă a infracțiunii prevăzute la art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar ca urmare, ultimului i-au fost cauzate vătămări corporale, astfel partea vătămată Bocan Ion a suferit pagube materiale legate de tratament și transport pentru a se deplasa în vederea urmării tratamentului.

La fel, a fost menționat raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 09 D din 20 februarie 2013, potrivit căruia, ca urmare a acțiunilor intenționate ale inculpatului părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale medii, care provoacă dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 zile.

Astfel, de către partea vătămată a fost înaintată cererea privind recuperarea prejudiciului cauzat, solicitând repararea prejudiciului material în mărime de 13618 lei și încasarea prejudiciului moral în mărime de 15000 lei din contul inculpatului (f.d. 187-191, Vol. II).

În cadrul ședinței instanței de apel partea vătămată Bocan Ion a susținut parțial această cerere, solicitând încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material în sumă de 6000 lei, urmare a cheltuielilor suportate de către acesta pentru tratament, combustibil pentru deplasare în vederea efectuării tratamentului.

19. Decizia instanței de apel pronunțată integral la 04 ianuarie 2018 este atacată cu recursul ordinar de *avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului Zubcu Ivan*, la data de 05 februarie 2018, care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală – *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, solicită casarea totală a acesteia cu menținerea sentinței Judecătoria Nisporeni din 18 noiembrie 2015.

În susținerea solicitării sale își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel de recalificarea a acțiunilor inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal, considerând că probele administrate în dosar nu au fost apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, or, la baza hotărârii de condamnare au fost puse aceleași probe, care anterior prin sentință, inculpatul a fost condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, fapt care denotă existența erorii de drept, prevăzută de pct.12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, consideră că, soluția instanței de apel și în latura civilă este pripită și nu are o susținere prin materialele cauzei, deoarece fără a concretiza pretențiile expuse de partea vătămată, în mod foarte vag, fără a se referi la careva înscrisuri, care ar justifica prejudiciile cauzate prin infracțiune, în mod general a menționat că cheltuielile suportate de partea vătămată reies din cererea acestuia.

De asemenea, hotărârea instanței de apel este atacată cu recurs de către *inculpat*, care solicită să fie casată hotărârea instanței de apel și trimis dosarul la Judecătoria Nisporeni, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, și totodată, solicită eliberarea sa în baza art.95 Cod penal.

În recurs invocă ilegalitatea condamnării pentru infracțiunea imputată și cu pedeapsa stabilită de 12 ani, deoarece se consideră nevinovat, iar dosarul este fabricat.

La fel, indică că nu i s-a inclus în termenul de pedeapsă timpul aflat în arest din a.2012-2014.

20. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului Zubcu Ivan, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

21. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

21.1. Colegiul penal, analizând conținutul recursurilor declarate de inculpat și partea apărării în raport cu decizia atacată, conchide că temeiurile invocate de recurenți prevăzute de art.427 alin. (1) pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut cont de procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs, prevăzută în art. 436 Cod de procedură penală, a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă că potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a casat hotărârea primei instanțe, constatând, că prima instanță eronat a ajuns la concluzia despre reîncadrarea acțiunilor inculpatului Zubcu Ivan din art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, menționând că lipsește intenția inculpatului de comitere a omorului, or, cumulul de probe administrate în speța dată de organul de urmărire penală, cercetate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității lor, confirmă concluzia privind vinovăția inculpatului Zubcu Ivan de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța de recurs menționează, că temeiurile invocate de către recurenți, precum și argumentele acestora, care se rezumă la o altă apreciere a probelor, au constituit obiect de examinare la rejudecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată, așa cum este indicat în pct. 18 -18.1 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

21.2. Sub aspectul temeiului pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, potrivit practicii judiciare stabilite la judecarea recursului ordinar în cauza penală, s-a atenționat că, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Pentru a pronunța o asemenea concluzie, este necesar să se țină cont de fapta săvârșită, așa și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, precum și să se stabilească, dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, corespunzătoare faptei constatate, și numai în cazul când fapta a fost încadrată în baza unei alte norme penale, este posibil de conchis că aceasta a fost încadrată juridic greșit.

Analizând materialele cauzei, instanța de recurs constată că, de către instanța de apel au fost încadrate acțiunile inculpatului în baza normei penale, imputată de acuzatorul de stat prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, deoarece la rejudecarea cauzei, cercetând probele administrate în speță a conchis că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal.

21.3. Referitor la solicitarea inculpatului-recurent privind pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând nevinovăția sa de comiterea infracțiunii imputate de procuror și pentru care a fost condamnat la 12 ani închisoare, temeiul prescris la pct. 8) alin. (1) din art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Reieșind din analiza deciziei atacate, Colegiul penal reiterează faptul că, instanța de apel la rejudecarea cauzei a ținut cont de prevederile art.414-419, art.436 alin. (2),(3) Cod de procedură penală și analizând totalitatea de probe acumulate la cauza penală supusă judecării și apreciindu-le, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat cu certitudine că, acțiunile inculpatului Zubcu Ivan au fost corect încadrate juridic de către acuzatorul de stat în baza art. art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiind argumentată în acest sens soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 18 -18.1 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

21.4. Cu referire la alegațiile părții apărării privind incorectitudinea soluției instanței de apel în partea acțiunii civile, Colegiul penal consideră că sunt nefondate, or, potrivit părții descriptive a deciziei, instanța de apel a indicat că *„...de către partea vătămată a fost înaintată cererea privind recuperarea prejudiciului cauzat, prin cererea menționată partea vătămată solicitând repararea prejudiciului material cauzat în*

mărime de 13618 lei și încasarea prejudiciului moral în mărime de 15000 lei din contul inculpatului (f.d. 187-191, Vol. II).

În cadrul ședinței instanței de apel partea vătămată Bocan Ion a susținut parțial aceasta cerere, solicitând încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material în sumă de 6000 lei, urmare a cheltuielilor suportate de către acesta pentru tratament, combustibil pentru deplasare în vederea efectuării tratamentului.” (f.d.46, vol. III).

În acest sens, instanța de recurs subliniază că la cererea privind recuperarea prejudiciului cauzat înaintată de partea vătămată în ședința de judecată din 25 noiembrie 2016 au fost anexate materialele ce confirmă suma prejudiciului material (f.d.189-191, 200, vol. II).

21.5. În ce privește solicitarea inculpatului de-a fi eliberat în baza art.95 Cod penal, Colegiul penal notifică că această normă prevede liberarea de la executarea pedepsei a persoanelor grav bolnave, și anume alin. (1) persoana care, în timpul executării pedepsei, s-a îmbolnăvit de o boală psihică, ce o lipsește de posibilitatea de a-și da seama de acțiunile sale sau de a le dirija, este liberată de executarea pedepsei. Acestei persoane instanța de judecată îi poate aplica măsuri de constrângere cu caracter medical; alin. (2) persoana care, până la pronunțarea sentinței sau în timpul executării pedepsei, s-a îmbolnăvit de o boală gravă, alta decât cea specificată la alin.(1), ce împiedică executarea pedepsei, poate fi liberată de executarea pedepsei de către instanța de judecată.

În speță, nu au fost prezentate documente care ar confirma că inculpatul, este persoana care cade sub incidența normei sus menționate.

21.6. Din analiza deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel a stabilit categoria pedepsei, mărimea ei și începutul calculării termenului executării pedepsei, însă a omis să se expună referitor la computarea reținerii, arestării preventive, dacă inculpatul până la darea sentinței se afla în stare de arest, dispoziția prevăzută de art. 395 alin. (1) pct.4) Cod de procedură penală, însă această omisiune nu reprezintă o eroare de drept care ar afecta soluția instanței, or, potrivit art.469 alin. (1) pct.12) Cod de procedură penală la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, și anume, computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea hotărârii de condamnare, iar art. 470-471 Cod de procedură penală prevede modul de soluționare a chestiunilor privind punerea în executare a hotărârilor judecătorești.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse supra, instanța de recurs consideră că n-a fost argumentată în recursul depus prezența în speța examinată a unei asemenea erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărîrea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.Finlandei*).

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului Zubcu Ivan și de inculpat se declară inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

22. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului Zubcu Ivan și de inculpat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Zubcu Ivan** XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **18 mai 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Bejenaru Iurie

Judecător

Mardari Dumitru